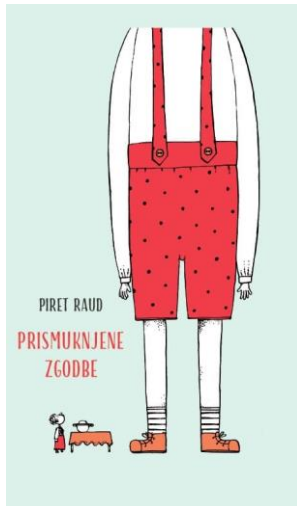

Raud, Piret: **Prismuknjene zgodbe.**

Prev. Julija Potrč Šavli. Ljubljana: KUD Sodobnost International, 2019. 92 str.

| C| 1. stopnja

|nonsens | humor

Knjiga estonske ustvarjalke, ki je pisateljica in ilustratorka obenem, prinaša 30 kratkih nonsens zgodb, ki so po svoji duhovitosti, sporočilnosti in očarljivosti primerne **tako otrokom kot odraslim** ..., so kot nalašč torej, da **v družinskem krogu** glasno preberemo po eno na dan. 😊 Seveda pa so – morda prav zaradi kratkosti – v spodbudo za branje tudi **prvim samostojnim bralcem**.

Vse zgodbe so prismuknjene, itak, ob njih se nasmejemo in uživamo v dognanem besedilu, v hudomušnih ilustracijah in tekočem prevodu. Toda tudi zamislimo se lahko, ker so zgodbe obenem v glavnem tudi »poučne«, sporočajo namreč vrsto različnih izkušenj in modrosti; naj jih nekaj omenim:

Mali Ernest in sveži zrak: je res treba otroka prekomerno hraniti?

Ribja čajanka: pripravo čajank je treba omejiti, sicer bo zmanjkalo vode;

Gobe, ki držijo besedo: včasih je dobro biti malo strupen.

Dobrosrčni krog: kaj vse zmore krog oz. ničla!?

Župan in park s skulpturami: umetnik iz tujine v resnici postavi igrala;

Kravica in njena ikebana: bik jo požre in mu je všeč;

Teta Metka in delo v televiziji: če TV gledamo preveč in nekritično, pomešamo igrano in realno;

Stara hiša in čarovnica: čarovnica poskrbi, da se v stari hiši ne kadi več, potem pa se obe pogostita s prekajeno klobaso in dimljeno ribo;

Slonova kapa: miška slonu splete kapo v dar, toda kapa je tako majhna, da si slon lahko pokrije le buško na glavi; tudi slon miški splete kapo za rojstni dan, ki pa je tako velika, da miška kar stanuje v njej;

Profesor Peterson: je angel, bistra glava, včasih sedi na ušesih, jezik mu teče, ima zlato srce ter zelene prste;

Kuharska knjiga strica Svena: Sven zna speči samo jajce na oko, naleti na kuharsko knjigo in zaužije recepte vseh jedi.

Zgodbe so tudi urejene/razvrščene premišljeno. V prvi zgodbici spoznamo Lizo: dokler je majhna in si izmišlja stvari, je lažniva, ko pa odraste, postane pisateljica. Zadnja zgodba z naslovom *Objemajoči pulover* pa se konča z besedami »Objemček, objemček! Objemček, objemček, objemček!« Tako je to z žlahtnimi nonsens zgodbicami! 😊 Se torej strinjamo, da so primerne za družinsko branje in za bralce vseh starosti?

Spodbuda za branje: Ugotovimo, iz katere zgodbice je ilustracija na naslovnici!?

mag. Tilka Jamnik